

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno a příjmení diplomanta: **Juraj Magda**

Téma a rozsah práce: **Prehlásenie nulity manželstva z dôvodu vád manželského súhlasu podľa CIC/1983**

62 stran (52 stran vlastního textu).

Datum odevzdání práce: 3. 9. 2012

Diplomant si vybral téma z oblasti manželského práva katolické církve latinské, které v posledních desetiletích doznalo značného rozvoje. Díky hlubšímu poznání lidské psychiky ve změněných podmínkách novodobé industriální společnosti a na ni navazujícímu teologickému a kanonickoprávnímu bádání došlo k vyčlenění úpravy vad manželského souhlasu v Kodexu kanonického práva z roku 1983 do samostatného oddílu, k významným změnám oproti právní úpravě obsažené v předešlém kodexu z roku 1917 a k podivuhodnému vzrůstu judikatury církevních soudů v této oblasti. Vady manželského souhlasu se staly početně převažujícím procesním důvodem k řízení o církevní prohlášení manželství za neplatné (nulitní), která jsou vedena před uvedenými soudy, od diecézních soudů až po tribunál Římské rotý.

Není divu, že zájem o uvedenou problematiku je vysoký a že téma bylo již dříve jako diplomovaná práce na naší fakultě pod názvem „Manželský souhlas v současném kanonickém právu“ zpracováno a obhájeno, a sice v letním semestru akademického roku 1995/96, ba dokonce v doplněném znění publikováno jako článek v recenzovaném odborném časopise *Revue církevního práva* č. 13–2/1999. Diplomant na uvedené dílo svého předchůdce Jiřího Pally, dnes soudce u světského soudu, navázal, jak uvádí na s. 5 a na s. 62 své diplomové práce. Po poradě s vedoucím diplomové práce postupoval tak, aby nyní posuzovaná diplomová práce byla novým, podstatně doplněným zpracováním tématu a přinesla aktualizovaný vlastní pohled na předmětnou problematiku.

Vzhledem k vysoké sofistikovanosti zmíněných manželskoprávních kauz bylo třeba, aby diplomant podrobně prostudoval normativní materii a aby se především vyrovnal se značně bohatou literaturou jak právního, tak psychologického charakteru, v tištěné podobě i z internetových zdrojů. Diplomant zvolil metodu analýzy ustanovení jednotlivých kánonů a komparace jejich výkladů předními slovenskými, českými a americkými odborníky.

Diplomant svůj úkol splnil. V práci se rovnoměrně drží většího počtu vzorů, často je porovnává a odkazuje na ně. Přímé citáty uvádí zřídka, často ale předlohy, kterých se drží, vlastními slovy parafrázuje a zásadně neopomíjí uvést zdroj. Tomu odpovídá i bohatý poznámkový aparát, obsahující 216 poznámek pod čarou, v nichž autor střídavě odkazuje na ustanovení právních pramenů a na literaturu. Vychází ze 40 odborných publikací (24 v tištěné podobě a 16 uveřejněných na internetu), převážně v českém, slovenském a anglickém jazyce.

Stavba práce je naprosto logická. Je zřejmé, že diplomant usiloval o to, aby se uspořádáním tématiky odlišil od svého předchůdce, a lze říci, že se mu to v kladném slova smyslu podařilo. Analýzu, kterou autor předkládá, lze považovat za zdařilou a dosti hlubokou. Na prostoru 52 stran čistého textu ukázal mistrovství stručného vyjádření právně i lidsky složité problematiky.

Celková úprava práce působí dobrým dojmem, její členění je přehledné. Jazyková a stylistická úroveň diplomové práce je vynikající. Slohově odpovídá požadavkům, které jsou na příslušníka právního stavu kladeny. Diplomantovu slovní zásobu považuji za bohatou, jeho slovenštinu po stránce slohové i ortografické za bezchybnou. Na některých místech působí rušivým dojmem „házení“ příjmeními citovaných autorů, radil bych pro budoucnost aspoň ve zkratce uvádět rodná (křestní) jména. Poměrně značné množství překlepů a přehlédnutí, na které poukazuji v dále uvedených „drobných připomínkách“, je nepochybně způsobeno spěchem při závěrečné korektuře rukopisu.

Diplomová práce svým rozsahem odpovídá předepsanému minimu, zpracování látky bylo náročné. Diplomant dostatečným způsobem prokázal schopnost orientovat se ve složité právní problematice a smysluplně o ní pojednat. Právní rozbor obtížné materie, který autor předložil, svědčí nejen o autorově schopnosti vyznat se v církevním kanonickém právu, ale byl pro něho vynikající příležitostí procvičit se v právu jako takovém. Svědčí o jeho schopnosti aplikovat právní principy, společné církevnímu i světskému právu, také v praxi práva světského.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení výborně.

Drobné připomínky:

v obsahu, v nadpise na s. 18 a v anglickém i českém abstraktu v závěru práce má být „obligationes ... essentielles“, nikoliv „essentialis“,

na s. 6 posl. řádek: má být „Codex Iuris Canonici“ (případně slovenský ekvivalent), ne „Corpus iuris Cannonici“,

na s. 12 řádek 6: má být „Základného zákona ...“, ne „Základného práva ...“,

na s. 15 řádek 13: má být „coram“, ne „Coramom“,

řádek 14: příjmení Matioli je zkomoleno, nelze ovšem říci ani „z M. rozsudkom“,

na s. 32 pozn. 106: má být „FILO“, ne „FILLO“,

na s. 33 v pozn. 111, 113, a na další straně v pozn. 115 není uvedeno, ze které z obou verzí pojednání Jiřího Pally je citováno, a chybí vyznačení čísel stránek, ze kterých je citováno,

na s. 33 v pozn. 112 je uvedeno pouze příjmení autora,

na s. 42 má být „metus gravis“, ne „metus garvis“,

na s. 52 v pozn. 208 má být HOLEC, Peter, ne Petr, a „seminár sv. Karola Boromejského“, ne „bartolomejského“,

na s. 59 čtvrtý titul zdola, v případě Škurkových skript, mělo být – jak uvádí Damián Němec na s. 6 své citované publikace – správně „Podle Bersiniho zpracoval ...“, a ne „Podle Borsiniho ...“,

na s. 59 u publikace Tretera, Horák, Slovník církevního práva, následuje zcela chybné označení, a ISBN je citováno nepřesně,

na s. 60 u pátého elektronického zdroje má být „Allocutio“, ne „Allocuito“, a na adrese, která následuje, zdroj není (nejde o stránky Cormac Burke), autor necht' doplní při obhajobě,

na s. 61 je u elektronického zdroje Kolářová Marie uvedena nesprávná adresa (před koncem adresy má být „1951-1957.pdf“, nikoliv „1958-1964.pdf“).

V Praze dne 3. 9. 2012

Prof. JUDr. Jiří Rajmund Tretera
vedoucí diplomové práce

Náměty na téma rozhovoru při obhajobě diplomové práce:

1. Vysvětlíte znovu krátce omyl v podstatných vlastnostech manželství (2.7.3), zvláště situaci, že jde „o osobu zmýšlející způsobem liberálnějším, ktorá nenahliada na manželstvo ako na sviatosťný sväzok ...“ (s. 33).

2. Vysvětlíte, za jakých okolností může být zatajení sterility vadou manželského souhlasu (2.7.5 in fine), zejména s ohledem na to, že sterilita sama není překážkou uzavření manželství. Naznačuje zákonodárce opravdu, že „... sterilita je v jeho vnímaní vlastnosť s potenciálom veľkého narušenia manželstva“ (s. 36)?